

Christenen. De keizerin was een vrouw, die weinig van het Westen afwist, en niets verstand van westersche vraagstukken. Haar raadgevers hadden zoo lang op haar vrees gewerkt, tot dat hervorming eene nachtmerrie voor haar geworden was. De Boxers waren eene kleine onbeduidende partij, ten getale van 5 à 6000. Zij hadden hun oorsprong in het verlangen, om de Duitschers uit hunne heilige provincie, waarin Confucius geboren en begraven was, te verdrijven.

Ook was er een wrijving ontstaan tusschen de inboorlingen van de provincie en de Roomschen, welke haar oorsprong had in een geschil. De Boxers gevoelden zich gekweld en verdrukt, en de twee genoemde dingen deden de Boxerpartij ontstaan. Het grauw voegde zich bij hen, hetwelk alleen wilde moorden, en daar de Christenen zich niet konden verdedigen vielen zij als de eerste slachtoffers.

De Boxers waren op zich zelf niet gevaarlijk, zij konden door het keizerlijk bestuur in vijf minuten neergeworpen worden, doch het gevaar was hierin gelegen dat het gouvernement in de Boxers een bondgenoot vond, welke de vreemde deling bitter haatte.

De buitenlandsche regeringen begingen den grootst mogelijke mislag toen zij toelieten dat de keizerin weduwe den keizer op zijde zette om zich meester te maken van de keizerlijke macht. Zij hadden de zijde van den keizer en van de hervormers moeten kiezen; dan zouden zij de machtsoverschieding van de keizerin onmogelijk hebben gemaakt. Deze geleidelijkheid was echter voorbij gegaan en kon nooit meer terug komen.

Aldus de predikant Owen. Dat de jonge keizer begerig geweest is om toestanden in het leven te roepen gelijk die in Japan bestaan, kan men begrijpen. Dat hij den Bijbel is gaan lezen en Christelijke geschriften heeft overzocht, is te prijzen. Doch uit het bovenstaande blijkt, dat de jonge keizer met zijn hervormers daartoe kwam uit staatkundige overwegingen. Aan de andere zijde beweert men, dat de zoo genaamde hervormers in China, zoo goed als hunne wederpartijders, de Boxers, er op uit zijn om de vreemde duivels van den Chineesch bodem te verdrijven. Wie kan hun dat kwalijk nemen? De bemoeiingen van de Westersche mogendheden met de inwendige aangelegenheden van China hebben aan dat land geen zegen gebracht. Men denke maar eens aan het feit dat Engeland China gedwongen heeft om zijne havens open te stellen voor den opiumhandel! Wel heeft Engeland daarna ook zendingen naar China gezonden; of liever, de Engelsche Christenen hebben gebruik gemaakt van de door kracht van wapenen verkregen concessie, om missionarissen te mogen zenden naar de binnenlanden van China; doch het kan ons niet verwonderen dat de Chinezen deze met wantrouwen de blikken hebben aangezien en nog aanzien. Van eenzelfde volk krijgt men den verderfelijken opium en het Evangelie! Geen wonder, dat het Evangelie aan de volgers van Confucius veracht voorkomt.

Gemengd nieuws.

Dat de Engelschen, trots hunne vele gebreken, die, vooral in het laatste jaar, zoozeer aan den dag kwamen, toch bij uitnemendheid praktisch zijn, zal niemand kunnen loochenen. Dit komt ook uit op het terrein van de zending. Zoo heeft de groote Anglicaansche zendingvereeniging, sedert eenigen tijd, den phonograaf gebruikt, als middel om zijne aanstaande zendingen voor te bereiden, voor de taak die hun wacht Zendingen, die zich naar Tripoli begeven, hadden om daar de taal der Haussa's te leeren een phonograaf medegenomen. Toen zij genoodigd taal mochten worden, hebben zij in den phonograaf de tien geboden, de twaalf artikelen en het gebed des Heeren, in de Haussa taal uitgesproken en het instrument daarna naar Engeland gezonden.

De zendingen, die nu in West-Afrika het volk willen gaan bewerken kunnen dus vóór hun vertrek uit Engeland een denkbeeld krijgen niet alleen van de taal maar ook van de nitspraak van het volk waaronder zij gaan arbeiden.

In Omgonda heeft de koning Toro van dezelfde zendingvereeniging een schrijfmachine ten geschenke ontvangen, waarvan deze een ijverig gebruik heeft leeren maken.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

BEZIJDEN.

XL.

Een paar dagen na den Zondag waarvan we spraken, vroeg de juffer van 't Hof aan Geertje, hoe het haar bevalen was, en of zij lust had, nog eens mee te gaan naar vader Van Slijpe. „O heel graag,” was 't antwoord, „maar ik hoop niet, dat mij weer zoo een vraag wordt gedaan; ik durf er toch niet op antwoorden.” „Dat zal wel komen kind,” zei de juffrouw, „als je maar eerst meer kennis hebt. Ik heb er wel meer op onze oefening gezien zoo als jij, en nu weten ze toch wel van des Heeren wegen te spreken.”

„Maar,” zei Geertje, „waarom gaan die menschen niet naar de kerk, is het daar dan niet goed?”

„O zeker, maar zie je, op 't gezelschap of in de oefening hooren we nog wat anders, en dat is juist wat we noodig hebben. In de kerk krijgen we dat zoo niet, althans niet voor ons, zoo als we 't graag hebben. Je zult dat misschien later beter inzien.”

Geertje zag het voor 't oogenblik nog niet in, en dat was minder te betreuren. Er waren toen, gelijk vroeger en later, mannen en vrouwen, dikwijls innig vrome menschen, die meenden dat de kerk niet voldoende leerde, of liever, dat zij niet kregen, al wat ter zaligheid noodig is. Niet dat zij de prediking slecht vonden, maar zij noemden die „lichte kost,” d.w.z., onvoldoende voor het ware volk des Heeren, en niet toereikend, om den honger der ziel geheel te stillen. Zoo zochten zij dat dan buiten de kerk te doen. Meestal vereenigden zij zich ook om een of ander man, soms ook een vrouw, die de gave bezat om over Gods Woord te spreken, en dat dan deed op de wijze die zulken hoorders aanstond.

Zoo liet men dan den dominee in de kerk spreken, en zocht zelf op andere wijs en plaats het Evangelie te vernemen. Dat nu is te begrijpen en goed te keuren, als b.v. de waarheid niet wordt verkondigd. Maar daarover liep het niet. Menschen als de juffrouw van 't Hofje en vader Van Slijpe, bleven niet uit de kerk, omdat er dingen werden verkondigd, die tegen het Woord streidden, maar omdat zij meenden, het beter en dieper in te zien dan de leeraar. Zij pasten heel verkeerd, het woord van den psalm-dichter toe: Ik ben wijzer dan al mijn leermeesters. Hun font was, dat zij zich wel richtten naar Gods Woord, maar tegelijk naar

hetgeen zij gevoelden, of ook wel meenden te gevoelen en te ervaren.

De Schrift zegt ons, dat men met het hart gelooft, en wederom dat die gelooven den Heere Christus hebben. Daaruit blijkt, dat de kinderen Gods niet zijn zonder gevoel en niet enkel uit hun verstand leven. Maar verkeerd is het op dat gevoel af te gaan, als op iets dat onbedriegelijk is. Onbedriegelijk is alleen het Woord van God, gelijk Hij die het gaf. Ons gevoel wisselt telkens, maar de Heere God zegt:

Ik de Heere word niet veranderd, daarom zijt gij, kinderen Jakobs, niet vertoerd. En zijn Woord is even onveranderlijk als Hij. Hoe iemand zich ook gevoelt, des Heeren Woord wankelt of wijkt daardoor niet. Er zijn echter altijd menschen geweest, vrome menschen, die daarin dwaalden, dat zij naast dit Woord nog iets in zich zelf wilden vinden, ook al begrepen zij dat niet. En zoo ging 't ook hier. Werd in de kerk het Evangelie verkondigd, dan was dat wel goed, maar hun niet voldoende. Zij hadden 't onder elkaar, meenden zij, veel beter dan in de kerk. Meestal bestonden de kringen waarin zulken saamleefden, een tijd lang, tot er ook daar weer ontvredenen opkwamen, of de voorganger stierf, of men in twist geraakte. Doch telkens vormde men weer nieuwe, en ze zijn er op 't oogenblik nog.

Dat echter 't houden van zulke samenkomsten, naast de kerk of eigenlijk er tegenover niet deugt, begrijpt gij. Wel ging het er stichtelijk en vroom toe en werden er vaak zeer goede dingen gezegd en gehoord, doch er ontstond ook wel kwaad uit: Hoogmoed, eigengerechtigheid, verdeeldheid en ook vaak veel verkeerde leer, terwijl dikwijls de onkunde er werd gevoeld. Als in de kerk des Heeren 't Woord wordt verkondigd, is daar onze plaats, en 't is zeker beter als men iets heeft, er met den dominee over te spreken, dan de kerk ledig te laten staan. Willen vrome lieden met elkaar buitendien nog saamenkomen, welnu, dat is heel goed, maar dan niet, om als 't ware een eigen kerkje te hebben. 't Is overigens wel jammer, dat de rechte samenkomsten er thans niet meer zoo zijn als vroeger.

Dat Geertje dit alles nu duidelijk inzag, betwijfel ik zeer. Toch kan zij niet geheel vrede hebben met het gezelschap. Nadat zij er een paar malen was geweest, kreeg zij meer vrijmoedigheid. Toen vader Van Slijpe kort daarop — de juffrouw had het hem in stilte verzocht — eens aankwam, geraakte hij al spoedig met het meisje in een zeer ernstig gesprek over haar toestand. Sinds Geertje 't gezelschap had bezocht, was zij al meer onder den indruk gekomen van haar zonden en haar schuld voor God. Doch tot raad, troost en bemoediging had zij weinig vernomen. Zij bespeurde nu echter, dat dezelfde voorganger, wiens woorden haar vaak hadden doen beven, ook van andere dingen wist te spreken, dan van schuld en oordeel, namelijk van verzoening en vrij spraak door de gerechtigheid van Jezus Christus. Daarvan nu had Geertje, wier hart verbijzeld was onder de krachtige hand Gods, juist de meeste behoefte. Zoo werden haar de woorden van vader Van Slijpe — die 't zelf maar niet van hooren zeggen had — tot een hemelschen en eeuwigen zegen. Had zij zich zelf leeren kennen als een verloren zondares, zij leerde nu ook den Heere Christus kennen in al Zijne genoegzaamheid, zijn rijkdom van genade, Hem, den Rechtvaardige, die voor de onrechtvaardigen heeft geleden, die gestorven is voor de goddelozen.

Zoo ging in de ziel van het meisje het waaraachtig licht op, en daarmee begon het nieuwe leven. Had zij de wereld, haar begeerlijkheid en ijdelheid lief gehad, thans was haar hart door de vernieuwende kracht des Heiligen Geestes, gewend tot de eeuwige, blijvende, onbedriegelijke dingen. Zij kon met den man, van wien het Evangelie verhaalt, zeggen: „Een ding weet ik, dat ik blind was en nu zie.”

AAN VRAGERS.

Op de vraag, of er twee dan wel drie tempels te Jeruzalem zijn geweest, dient tot antwoord: 1. dat er nooit twee of drie tegelijk waren; 2. dat men zoowel van twee als van drie tempels, den een na den ander kan spreken. 't Is er zoo mee gelegen:

Salomo bouwde den eersten tempel, die ruim 400 jaar stond, en door Nebukadnezar werd verwoest.

De Joden, uit de Babylonische ballingschap weergekeerd, bouwden den tweeden tempel omstreeks 500 vóór Christus.

Deze tweede tempel nu werd door Herodes geheel verbouwd, verfraaid en vergroot, in diër voege, dat men van een derden tempel kon spreken. 't Was echter geen nieuwe, gelijk de tweede.

Deze tweede tempel werd 70 jaar na Chr. door de Romeinen vernield.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerkon.

BEROEPE: Waddingsveen, B. Koorda, te Barm — Herwijnen, A. Voogel, te Gouda B — Kampen, L. Overduin, te Lisse. — Halfweg, L. Kuiper, te Hoogeveen. — Nunspeet, A. Middelkoop, te Nijkerk (Geld)

AANGENOMEN: Zuid-Beierland, J. C. Dagevos, cand. te Utrecht. — Groningen, Schoemakers, te Oost- en West-Souburg. — Emmen (Drente), M. van Hummelen, te Ennemaal. — Paesens, C. Vermaat, te Zetten.

BEDANKT: Raard c. a. H. Koffijberg, cand. te Amsterdam. — Barneveld, J. Gispes, te Over-schie. — Terschelling, J. Sybesma, te Wester-emden.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPE: Makkum, A. van Veldhuijzen, te Molkwerum. — Vlieland, P. R. A. van Meurs Az. te Barsingerhorn en Haringhuizen. — Oudega, F. de Haan, cand. — Britsum, Th. F. van Papenrecht, te Vierpolders. — Ureterp, J. Cannegieter, cand. te Wartena. — Deurne, A. Carlier, te Spankeren. — Heeswijk, L. J. de Jong Schouwenburg, cand. — Leerdam, S. Dijkstra, te Hilversum. — Olst, W. Beekhuis, te Engelen.

AANGENOMEN: Deventer, C. G. M. Quack, te Winterswijk. — Borssele, A. F. L. van Hengel, cand. te Putten. — Steenwijk, H. J. de Zwart, te Oudekerk aan den Amstel. — Heerevaarden, P. W. Verkouw Az. te Geervliet. — Keppel, P. A. C. Douwes Jr., te Zuidwolde. — Pesse c. a. E. Saraber, cand. te Utrecht. — Spaarndam en Spaarndam, S. A. Baljon, cand. — Hagelstein, A. M. den Ouden, cand. te Utrecht. — Drempt, W. G. Planten, cand. — Heeswijk c. a. L. D. de Jong Schouwenburg, cand. — Ureterp, J. Cannegieter, te Groningen.

BEDANKT: Ruinen, J. Cannegieter, cand. te Groningen. — Krommeniedijk, G. A. van den Bergh van Eijssinga, cand. te Hulst. — Gapinge en Doeveren c. a. S. A. Baljon, cand. te Utrecht. — a Hertogenbosch, H. W. ter Haar Bz., te Franeker. — Den Bommel, A. M. den Ouden, cand. te Utrecht.

Advertentien.

ONDERTROUW:

M. B. PARLEVIET,
ber. Pred. te Nes en Wierum,
EN
M. ROEST.
Kathijk a'Zee,
's Gravenhage, 10 Aug. 1900.

Hedenmorgen ontstiep in zijnen Heere en Heiland, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer

NIKLAAS J. BOUWMAN,

in den ouderdom van 39 jaren en ruim 8 maanden, mij nalatende vijf nog jeugdige kinderen.

Bijna tien jaren mochten wij door een gelukkig huwelijk vereenigd zijn. Mijn diep gewonde ziel vindt vertroosting in de zalige bewustheid, dat hij thans juicht voor den troon des Lams, en verwacht van den Heere moed en troost.

A. BOUWMAN—BIEUWENGA.
Wed. N. J. BOUWMAN.
Roodeschool, 10 Augustus 1900.

Heden nam de Heere God, tot mijne onuitsprekelijke smart en tot diepe droefheid mijner kinderen, van mijne zijde weg mijne onvergetelijke en zoo innig geliefde Vrouw

ELISABETH THEESING,

in den ouderdom van ruim 42 jaar, en met haar, haar pasgeboren Dochtertje. Zij ging van ons in de vaste verzekerdheid des geloofs.

Dr. A. J. W. MONNIK.

Vorden, 15 Aug. 1900.

De ondergeteekenden, Ouders en Voogden van leerlingen aan het Gymnasium te Zetten, verklaren over het onderwijs aan dat Gymnasium ten volle tevreden te zijn. Zij verheugen zich, dat het wordt voortgezet, evenals vroeger op den grondslag der Gereformeerde beginselen, zonder eenige wijziging daaromtrent, met Dr. W. H. KRAMER als Rector, in samenwerking met de leeraren, en dat het Curatorium evenals tot dusver toezicht blijft uitoefenen op den gang, het gehalte en de richting van het onderwijs en eenige benoeming of ontslag van leeraren zal kunnen plaats vinden, dan met zijne toestemming. Zij aanvaarden ook met vertrouwen de leiding van Dr. KRAMER voor het Internaat, en gelooven, dat ook in dit opzicht het werk wordt ondernomen op een grondslag, waarop in het belang eener Christelijke opvoeding de zegen des Heeren mag gevraagd en verwacht worden.

Zij bevelen dus met gerustheid het Gymnasium aan alle Ouders en Voogden aan, die hunne kinderen eene Christelijke opleiding en opvoeding willen verschaffen, terwijl de gezonde strek, waarin Zetten gelogen is, zichzelf tot aanbeveling strekt.

Augustus 1900.

P. S. BOER.	Makkum.
Mr. A. P. R. C. Baron VAN DEN BORCH VAN VERWOLDE.	Arnhem.
J. BOS.	't Zandt.
Dr. M. A. BRANTS.	Zelhem.
Wed. H. Z. DE BUIJONJÉ.	Helder.
H. S. DOORNBOOS.	Niekerk (Utrum).
M. DOP.	Baarn.
A. v. DUIN.	Rotterdam.
Dr. W. FOKKENS.	Stadsbanaal.
H. GROENENDIJK.	Amsterdam.
G. DEN HARTOG.	Zetten.
Mr. Th. HEEMSKERK.	Amsterdam.
Dr. S. R. HERMANIDES.	Geldermalsen.
J. S. HOGENBOOM.	Spilhoense.
Dr. L. R. HUMMELIN.	't Zandt.
D. KRIGER.	's Gravenhage.
D. C. J. LEENMANS.	Zetten.
B. J. LINDEBOOM.	Amsterdam.
G. J. MEYER.	Harderberg.
H. MILO.	Elst (O. B.).
H. PAUL.	Zevenhuizen.
M. J. v. d. POEL.	Opheusden.
D. J. POTT.	Zetten.
Dr. G. E. V. A. ROSKOTT.	Rijswijk.
D. SCHEEPSMA.	Schellens.
H. F. SOMMER.	Rotterdam.
W. VOERMAN.	Steenwijk.
Ph. A. WANSERS.	Amsterdam.
H. M. WIERSEMA.	Elterhuizen.
J. WIERSEMA.	Spijk.
A. ZIJDERLAAN.	Rotterdam.

L. S.

Door deze vestigen wij de aandacht op de Unie „Hendrik de Cock”, die zich ten doel stelt de organisatie van Geref. studenten aan de Rijks Univ. te Leiden, Utrecht en Groningen, de Gemeentelijke Univ. te Amsterdam en de Polyt. School te Delft.

P. B. BOUMAN,

h. t. praesid.

W. J. KOLKERT Jr.,

h. t. ab-actis.

Amsterdam, 20 Jan. v. d. Heydenstraat 10huis.

VERSCHEENEN:

63 jaren in dienst der Vrijheid.

LEVENS GESCHIEDENIS

VAN

Generaal JOUBERT

DOOR

J. A. WORMSER.

MET PORTRET EN VELE ILLUSTRATIËN.

Prijs f. 0.75. — Gebonden f. 1.—.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

Amsterdam.

Pretoria.

Is ter perse bij GEBR. HUGÉ, Rotterdam:

de 2e druk van de

Verklaring der Nederlandsche geloofsbelijdenis.

DOOR

Dr. ARNOLDUS ROTTERDAM.

Opnieuw uitgegeven en bij ons kerkelijk publiek ingeleid door Dr. A. KUYPER.

Compleet in 2 deelen. Ingen. f. 3.30.

Prospectus op aanvraag verkrijgbaar.

JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17 en Vijgendam 12, Amsterdam.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIËN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Gereformeerd Gymnasium te Zetten.

Het TWEDE TOELATINGS-EXAMEN zal D. V. worden gehouden op een nader te bepalen dag in het begin van September.

Ouders en voogden, die zoons of pupillen wenschen te plaatsen met den nieuwen Cursus, gelieven daarvan vóór 1 September aangifte te doen bij den Rector, bij wien tevens inlichtingen omtrent voorwaarden enz. te verkrijgen zijn.

De Rector,

Dr. W. H. KRAMER.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.

Gestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 729.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE

Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen

KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

BREEBAART'S

ORGELHANDEL,

Damrak 22, Amsterdam.

Vraag Catalogi.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

WESTERMARKT No. 21

AMSTERDAM.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Nederlands Volk,

ONDER REDACTIE VAN

A. J. HOOGENBIRK

en

J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pagina's) en 12 Nrs. à 8 pagina's) f. 3.50.

In de dit jaar verschenen Nrs. vindt men naar in Zuid-Afrika genomen photo's, de volgende platen: In het Jouberts-park te Johannesburg. Gebarricadeerde winkel in Johannesburg. Vluchtende „Hervormers” in den spoorwag te Johannesburg. Boerencommando uit Pretoria naar Natal vertrekende. Geestdrift bij het vertrek der troepen uit Pretoria naar Oranje-Vrijstaat. Aankomst van krijgsgevangenen te Pretoria, 22 October 1899. Aankomst van krijgsgevangenen te Pretoria, 1 November 1899. Een van de groote Creuzot-kanonnen der Boeren. Verzending van ammunities uit Pretoria. Commandotrein te Pretoria. Aankomst van „Het Rode Kruis”. Boeren in een veldtent bij Ladysmith. Kaapstad en de Tafelberg. Alkmaar (Z. A. R.).

Men vrage proefnummer aan.

Inhoud van het Nr. van 7 Augustus 1900:

De gelijkenissen onzes Heeren; Losse schetsen uit den Afrikaanschen oorlog; De Heks van Perlin; Uit het leven onzer grootste stad; Op verboden wegen; Een preek van drie minuten; Uit de middeleeuwen; De afgebeden verhooring; Zonsopgang op den Rigi; Uit het leven (De Sancy).

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

Amsterdam.

Pretoria.

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

WERKEN van Dr. A. KUYPER.

Dagen van Goede Boodschap.

- I. In den Kersnacht.
- II. De Paaschmorgen (met Goeden Vrijdag).
- III. Op den Pinksterdag (met Hemelvaartsdag).
- IV. Oud- en Nieuwjaar.

Prijs per deel. f. 1.20 ingenaaid; f. 1.75 gebonden.

Per stel van 4 deelen. f. 3.60 „ f. 5.60 „

Gomer voor den Sabbath. Meditatieën over en voor den Sabbath. Prijs f. 1.90 ingenaaid; f. 2.40 gebonden.

Tractaat van den Sabbath. Historische dogmatische studie 1890. Prijs f. 1.60 ingenaaid; f. 2.10 gebonden.

Het werk van den Heiligen Geest. Drie deelen, ingenaaid f. 7.50; gebonden in één band f. 8.90.

Verjaardagsalbum, met motto's uit de werken van Dr. A. KUYPER. In prachtband f. 1.90.

De vleeschwording des Woords. Ingenaaid f. 1.90; gebonden f. 2.40.

E Voto Dordraceno. Toelichting op den Heidelbergchen Catechismus, 4 deelen met register. Prijs f. 25.— ingenaaid; f. 29.— gebonden.

Encyclopedie der Heilige Godgeleerdheid. Deel I. Inleidend deel. — Deel II. Algemeen deel. — Deel III. Bijzonder deel. Prijs compleet: ingenaaid f. 16.75; gebonden f. 21.25.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Boek- en Courantdruckerij: DE KUYPER KRAMER & BAKKER, Amsterdam.

Dit blad wordt
Bijdragen van
dit blad betref-
aan de ABRIJ-
Inscdingen, d
kunnen voor het

In een

Breng toch
de rustelooshe
over in het va
„Deze werel
ze begeerlijks
andere, een be
kinderen der n
Jezus ontslapen
Maar in die
des levens” v
In deze tegen
verandering vo
doch in die nie
der onverander
daar wordt nu
heerscht de m
de volmaakthei
en zijn.

Indenken kun
voor ons voors
zijn aan dit einc
dien deswege e
en een ruste d
op ons den ind
benauwt en bek
veling.

Van daar al
des hemels aar
sich in te be
maken, dat on
ia den hemel e
dat we in het
klommen zullen
lijkheden.

Dat eindeloos
volmaaktheid, d
reikt wordt, en
worden, zonder
te grijpen, vindt
gedachte.

Het Excelsior
Evolutie ook a
Toch zou dit
leven in het Va
van het leven o

Regelrecht in
Schrift openbaa
in het sterven o
euwige leven z
kend zijn, d. i. v
In weerspraak
lijke vrucht van
Heeren, dat hij
die tot God ga
heeft.

Het eeuwige li
anderen. „Een
meer wisselt.

Het eeuwige st
En wat is tijd a
het steeds verande
maanden, jaren,
morgen, na den
juist bestaat in
zal het geen nacl
morgen. En zov
nen meer zijn, v
het eeuwige licht
noch verdonkerd

Hier is het niet-
ste levensregel. V
verder komt, en
verspeeld. De zo
voort, om de hae
te bereiken; maar
scheept, of weer

De kerk van

De kerkvaders
lichtzinnig een hu